

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Stockholms tingsrätts dom den 23 juni 2021 i mål nr B 18063-20 (med rättelse den 15 november 2022), se bilaga A

PARTER

Klagande

Carnegie Investment Bank AB (publ), 516406-0138
Regeringsgatan 56
103 38 Stockholm

Ombud: Advokaterna Martin Bengtsson, Niclas Rockborn och Daniel Waerme
Gernandt & Danielsson Advokatbyrå KB
Box 5747
114 87 Stockholm

Motpart

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

Ombud: Seniora juristen Marie Eiderbrant och seniora rådgivaren Magnus Schmauch
Samma adress

SAKEN

Sanktionsavgift enligt lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten ändrar tingsrättens dom på så sätt att Finansinspektionens yrkande om att Carnegie Investment Bank AB (publ) ska betala en sanktionsavgift avslås.
2. Hovrätten upphäver tingsrättens förordnande om sekretess.
3. Staten ska ersätta Carnegie Investment Bank AB:s rättegångskostnader i tingsrätten med 2 002 263 kr. Av beloppet avser 2 000 000 kr ombudsarvode och 2 263 kr utlägg. Staten ska även betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 23 juni 2021 till dess betalning sker.

4. Staten ska ersätta Carnegie Investment Bank AB:s rättegångskostnader i hovrätten med 1 846 261 kr. Av beloppet avser 1 845 000 kr ombudsarvode och 1 261 kr utlägg. Staten ska även betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom till dess betalning sker.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Carnegie Investment Bank AB har yrkat att hovrätten ska befria banken från att betala en sanktionsavgift eller i vart fall bestämma avgiften till ett lägre belopp. Carnegie har vidare yrkat ersättning för sina rättegångskostnader såväl i tingsrätten som i hovrätten.

Carnegie har i hovrätten fört fram en invändning om preskription i förhållande till en del av den påstådda överträdelsen.

Finansinspektionen har motsatt sig att hovrätten ändrar tingsrättens dom och har invänt mot att preskription till viss del har inträtt.

Finansinspektionen har i hovrätten justerat följande uttryck i den överträdelse som inspektionen gör gällande (se tingsrättens dom s. 3):

- Orden ”en kunds depå” i andra stycket ändras till ”Varvtre AB:s depå”.
- Ordet ”kunden” i fjärde stycket ändras till ” AA ”.
- Orden ”annans räkning” i femte stycket ändras till ”Varvtre AB:s räkning”.
- Ordet ”kunden” i sjätte stycket ändras till ”Varvtre AB”.

Carnegie har inte haft något att invända mot de angivna justeringarna. Carnegie har inte heller haft något att erinra mot den uträkning som Finansinspektionen har gjort avseende storleken på tvångsförsäljningarna och förlustbegränsningen för Varvtre AB. Carnegie har sålunda vitsordat att det sistnämnda beloppet uppgår till cirka 4,9 miljoner kr.

PARTERNAS SAKFRAMSTÄLLNINGAR I HOVRÄTTEN

Finansinspektionens yrkande om sanktionsavgift

Finansinspektionen har utvecklat sin talan på väsentligen samma sätt som i tingsrätten (se tingsrättens dom s. 5–15) med följande tillägg och ändringar:

- I samtalet den 15 november 2018 kl. 10.09 gav AA Carnegie i uppdrag att ”bli av med hela krediten”. Detta innebar att samtliga aktier i Starbreeze AB skulle säljas av Carnegie. Försäljningen skulle således inte endast pågå till dess att överbelåningen blev reglerad (jfr tredje stycket i domen s. 9). Efter mejlet från BB och mötet i kreditkommittén beslutade Carnegie att frångå överenskommelsen med AA och i stället endast reglera den överbelåning som fanns.
- Insiderförteckningen upprättades samma dag kl. 13.35 och avsåg först ”Byte av CFO”, men ändrades den 22 november 2018 till ”Diskussion om eventuella kostnadsbesparingar samt CFO-lösning” (jfr fjärde stycket i domen s. 9).
- Det är endast mejlet från BB kl. 13.32 som utgör själva insiderinformationen till Carnegie och som den påstådda överträdelsen grundar sig på. Det förhållandet att Carnegie gjorde skillnad på försäljningen före och efter mejlet genom angivandet av orden ” eget initiativ” respektive ”tvångsförsäljning” vid försäljningen som gjordes den 15 november 2018 på förmiddagen respektive eftermiddagen visar att Carnegie utnyttjade insiderinformationen.
- Det är för prövningen av Carnegies överträdelse inte relevant att bedöma vilken information som fanns i Starbreeze i övrigt vid tidpunkten för mejlet. Finansinspektionen har emellertid redogjort för sådan negativ information till följd av Carnegies inställning till hur bedömningen av mejlet ska göras. För det fall det är relevant att ta ställning till underliggande information i Starbreeze fick AA kunskap om sådan negativ information den 13 november 2018 genom meddelanden från CC .
- Finansinspektionen gör inte gällande att Carnegie har gjort någon egen förlustbegränsning eller vinst genom försäljningen, däremot har banken minimerat sin egen risk. Carnegie begränsade samtidigt Varvtres förlust med cirka 4,9 miljoner kr.

Även *Carnegie* har utvecklat sin inställning till Finansinspektionens talan på väsentligen samma sätt som i tingsrätten (se tingsrättens dom s. 15–23). Carnegie har vidare pekat på bl.a. följande förhållanden:

- Det var Carnegie som till följd av kreditavtalet hade rådighet över panten och som var den som kunde sälja panten. Varvtre och AA hade således inte någon valmöjlighet efter det att överbelåningen uppstod. Carnegie agerade konsekvent i enlighet med det beslut som kreditkommittén tog redan den 6 november 2018, vilket modifierades den 14 november 2018. Försäljningen av aktierna i Starbreeze skedde därför under tvång även när den påbörjades på förmiddagen den 15 november 2018 och pågick till den 19 november 2018. Tvånget gällde även om försäljningen till en början skedde i samråd med AA och inledningsvis var tänkt att avse hela hans aktieinnehav sedan han i det telefonsamtal som ägde rum samma morgon med DD och BB uppgav att han ville bli av med hela krediten.
- Den för Carnegie viktiga partsrelationen var den mellan Carnegie och Varvtre. Starbreeze var inte på något sätt part till Carnegie. Även om BB också var behörig att företräda Varvtre och AA, saknade hennes mejl kl. 13.32 betydelse för Carnegies försäljning på eftermiddagen den 15 november 2018, och tiden därefter, för att reglera överbelåningen. Carnegie uppfattade inte informationen i mejlet som insiderinformation. Eftersom beslutet om försäljning låg fast lät Carnegie sig inte påverkas av uppgifterna i mejlet och uppgifterna utnyttjades således inte.
- Bedömningen av mejlets innehåll såsom insiderinformation kan inte göras i ett ”vakuum” utan måste ske i relation till de bakomliggande omständigheterna. Det är Finansinspektionen som har bevisbördan för att det var korrekt att AA var insider vid tidpunkten för mejlet och som en följd av det var förhindrad att sälja direkt därefter. Eftersom en uppgift om att en CFO hade slutat är en sådan typisk information som inte utgör insiderinformation var det fel av Starbreeze att öppna insiderförteckningen. Den felaktigheten kan inte ”smitta” Carnegie så att panten inte kunde säljas för att reglera överbelåningen. Det skulle i annat fall innebära att en felaktigt upprättad insiderförteckning får verkan som insiderinformation samt att den som på felaktiga grunder upprättar förteckningen också avgör vem som är insider genom att föra upp personen på den. Insiderförteckningar ska heller inte offentliggöras.

- Den insiderförteckning som upprättades kl. 13.35 avsåg enbart det förhållandet att EE hade sagt upp sig och det var till följd av den vetskapen som AA fördes upp på förteckningen kl. 13.37. Denna vetskap och åtgärd innebar emellertid inte att han var insider och inte heller hade han någon annan information om Starbreeze som utgjorde insiderinformation, varken den 13 november 2018, såsom Finansinspektionen har påstått, eller vid tidpunkten för BB mejl. Uppgiften i mejlet till Carnegie om att han inte kunde sälja var därmed inte riktig.
- Finansinspektionen måste bevisa att informationen i BB mejl om att AA inte kunde sälja per kl. 13.33 sannolikt hade haft en väsentlig påverkan på priset på aktierna i Starbreeze om uppgiften hade gjorts offentlig och att en förnuftig investerare sannolikt skulle ha utnyttjat denna upplysning som en del i sitt ställningstagande till ett investeringsbeslut. Genom andra offentliga uppgifter hade investerare emellertid redan omfattande information om Starbreeze och den negativa kursutvecklingen, varför informationen i mejlet inte hade haft någon väsentlig effekt på priset på aktierna eller hade tillfört något ytterligare till den förnuftige investerarens beslut.
- För prövningen av Finansinspektionens talan är det utan betydelse hur stor överbelåningen var i förhållande till den lämnade krediten eller till Carnegies egen omsättning. Att sälja de finansiella instrument som hade pantsatts för att reglera överbelåningen på det sätt som Carnegie gjorde måste ses som ett legitimt beteende i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk m.m. (marknadsmissbruksförordningen).

Carnegies invändning om preskription av del av den påstådda överträdelsen

Carnegie har i hovrätten gjort gällande att Finansinspektionens tillägg den 17 maj 2021 – ”I vart fall har Carnegie insett eller borde ha insett att det rörde sig om insiderinformation” (tillägg i beskrivningen av överträdelsen, textens femte stycke, se tingsrättens aktbilaga 112 och domen s. 3) – är preskriberat och således inte kan göras gällande mot Carnegie. Carnegie har hänvisat till 5 kap. 14 § första stycket lagen

(2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (kompletteringslagen) och fört fram att tillägget inte omfattades vare sig av sanktionsföreläggandet eller stämmningsansökan, varför det inte kan göras gällande efter preskriptionsfristen, som är två år från överträdelsen. Högsta domstolens dom den 14 oktober 2022 i mål B 1675-22 besvarar inte den aktuella frågan om en justering av påståendet i sanktionsföreläggandet måste göras inom två år från överträdelsen för att kunna göras gällande i domstolsprocessen.

Finansinspektionen har motsatt sig att tillägget är preskriberat och har fört fram i huvudsak följande. Sanktionsföreläggandet uppfyllde de krav som anges i 5 kap. 20 § kompletteringslagen och delgavs Carnegie inom preskriptionsfristen. Det har alltså varit frågan om en tillåten justering av talan som gjordes med stöd av 45 kap. 5 § tredje stycket rättegångsbalken och som preciserade den hänvisning till artikel 8 i marknadsmissbruksförordningen som fanns i sanktionsföreläggandet och i stämmningsansökan.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Utredningen i hovrätten och målets omfattning

Utredningen i hovrätten är väsentligen densamma som i tingsrätten. Parterna har åberopat relativt omfattande skriftlig bevisning, varvid viss bevisning är ny i förhållande till den som åberopades i tingsrätten. Ljudfiler över ett inspelat telefonsamtal den 13 november 2018 mellan BB och DD samt ett telefonsamtal den 15 november 2018 mellan BB, AA och DD har spelats upp, liksom förhören vid tingsrätten med BB, FF, GG och HH.

Förutom preskriptionsfrågan gäller målet i hovrätten i huvudsak samma frågor och har även i övrigt samma omfattning som i tingsrätten. Som hovrätten uppfattar tingsrätten har den under rubriken ”Övergripande om prövningen i målet” (se domen s. 28) beaktat Carnegies argumentation som har gått ut på att banken har motbevisat presumptionen i EU:s marknadsmissbruksförordning om att den som förfogar över insiderin-

formation har utnyttjat informationen. Tingsrätten har därefter redovisat sina bedömningar i de olika frågorna. Hovrätten finner därmed att tingsrätten har tagit ställning till Carnegies samtliga invändningar.

Hovrätten ansluter sig till tingsrättens redogörelse för de tillämpliga rättsreglerna och delar även tingsrättens slutliga bedömningar när det gäller vem som har bevisbördan i målet samt vilket beviskrav som ska gälla (se tingsrättens dom s. 28–32).

Hovrätten kommer inledningsvis att pröva frågan om Finansinspektionens talan till viss del är preskriberad. Hovrätten kommer därefter att ta ställning till om informationen i BB mejl den 15 november 2018 kl. 13.32 har utgjort insiderinformation. Endast om svaret på den frågan är ja behöver hovrätten ta ställning till övriga sakfrågor i målet.

Har en del av den påstådda överträdelsen preskriberats?

Hovrätten kommer till slutsatsen att preskription för del av den påstådda överträdelsen inte har inträtt, och det av följande skäl.

Carnegie delgavs sanktionsföreläggandet inom två år från den påstådda överträdelsen, med preskriptionsavbrott som följd (se Högsta domstolens dom den 14 oktober 2022 i mål B 1675-22). I både sanktionsföreläggandet och stämningsansökan – som också delgavs Carnegie inom två år från den påstådda överträdelsen – angavs bland tillämpliga bestämmelser bl.a. artikel 8 i marknadsmissbruksförordningen. Enligt hovrätten innebar detta att både den s.k. primära kretsen i artikelns punkt 4 delmomenten a) – d) och den s.k. sekundära kretsen i andra stycket i samma punkt omfattades av sanktionsföreläggandet – och stämningsansökan – och därmed ingick i beskrivningen av den påstådda överträdelsen. Föreläggandets utformning motsvarade också de krav som ställs på innehållet i 5 kap. 20 § kompletteringslagen. Även i stämningsansökan redovisade Finansinspektionen det som ska framgå enligt 45 kap. 4 § rättegångsbalken. Det tillägg som Finansinspektionen sedermera gjorde under handläggningen i tingsrätten är vidare närmast att se som en precisering av de subjektiva rekvisiten (jfr bl.a. rättsfallen

NJA 1987 s. 194, NJA 2011 s. 611 och NJA 2016 s. 880; se även Roberth Nord, Processens ram i brottmål, fjärde upplagan, s. 64).

Eftersom ett preskriptionsavbrott har skett i förhållande till prövningen av Finansinspektionens talan i domstol genom att sanktionsföreläggandet delgavs Carnegie inom den angivna fristen i 5 kap. 14 § kompletteringslagen och samma hänvisning till artikel 8 i marknadsmissbruksförordningen gjordes i stämningsansökan, finner hovrätten att den gjorda preciseringen i detta fall är tillåten och således inte är föremål för preskription.

Har BB mejl utgjort insiderinformation?

Det mejl som ska bedömas såg ut på följande sätt:

From: BB
Sent: den 15 november 2018 13:32
To: DD ; AA
Cc: II
Subject: Re: Kredit
DD , AA är från och med nu i loggad i bolagets insynsregister och kan inte sälja per 13:33
BB EVP of Communications
STARBREEZE STUDIOS
Mobile& on the go

Mejlets innehåll ska prövas utifrån definitionen av begreppet insiderinformation som återges i artiklarna 7.1 a), 7.2 och 7.4 i marknadsmissbruksförordningen. Definitionen omfattar fyra rekvisit. För det första avses information av specifik natur. För det andra ska informationen inte ha offentliggjorts. För det tredje ska informationen direkt eller indirekt röra en eller flera emittenter eller ett eller flera finansiella instrument. För det fjärde ska informationen, om den hade offentliggjorts, sannolikt kunna ha en väsentlig inverkan på priset på de finansiella instrumenten.

Hovrätten delar tingsrättens bedömning att informationen i mejlet avsåg Starbreeze och att den inte var offentliggjord när Carnegie tog emot mejlet (se tingsrättens dom s. 36). Andra och tredje rekvisitet ovan är således uppfyllda.

Informationen ska anses vara av *specifik natur* (det första rekvisitet) om den uppfyller följande två villkor (se artikel 7.2):

- 1) den ska ange omständigheter som föreligger eller rimligtvis kan komma att föreligga eller en händelse som har inträffat eller rimligtvis kan förväntas inträffa och
- 2) informationen ska vara tillräckligt specifik för att göra det möjligt att dra slutsatser om omständigheternas eller händelsens potentiella effekt på priset på de berörda finansiella instrumenten.

För det sistnämnda villkoret räcker det att informationen är tillräckligt konkret eller specifik för att kunna utgöra en grund för att avgöra om samtliga omständigheter eller händelsen skulle kunna påverka priset på de finansiella instrument som berörs. Enligt EU-domstolen utesluter detta villkor endast diffus eller allmän information som inte möjliggör någon slutsats avseende dess potentiella effekt på priset på de aktuella finansiella instrumenten. Domstolen har dock uttalat att det krävs en prövning från fall till fall. (Jfr definitionen av begreppet insiderinformation i artikel 1.1 i EU:s direktiv 2003/6, se även EU-domstolens domar Lafonta, C-628/13, EU:C:2015:162, p. 24 f., och Autorité des marchés financiers (AMF), C-302/20, EU:C:2022:190, p. 33 f.)

Det bör noteras att den engelska lydelsen av uttrycket ”specifik natur” anger ”precise nature”. Den tyska anger ”präzise Informationen” och den franska anger ”une information à caractère précis”. Samtliga dessa uttryck indikerar att det ska vara frågan om en identifierbar information som bör vara någorlunda tydlig och tillräckligt konkret – dvs. i tillräcklig mån precis – för att kunna anses vara av ”specifik natur”. Detta borde i sin tur innebära att en aktör inte ska behöva lämna sådan information till marknaden som inte framstår som konkret och tillräckligt fullständig eftersom detta annars skulle kunna leda till marknadsmanipulation. Det innebär dock inte att informationen alltigenom måste vara helt säker. Det får heller inte bli så att ”icke-specifik” information lämnas för säkerhets skull med följd att marknaden uppfattar den som ”specifik” och således att den ger en osäker bild kring bolaget i fråga eller dess finansiella instrument och därmed vilseleder marknaden. (Se Sandra Broneus m.fl., Marknadsinformation och marknadsmissbruk, första upplagan, 2022, s. 48 f.)

Lokutionen ”effekten på priset” innebär bl.a. att det inte är nödvändigt att insiderinformationen ger effekten att priset på det finansiella instrumentet stiger eller sjunker. Det är tillräckligt att informationen har en effekt på priset utan kursrörelser, dvs. priset kan ligga kvar på ungefär samma nivå. Det måste dock vara möjligt att den som har informationen inser att den kan ha en effekt på prisbildningen. Avsaknaden av närmare uppgifter om den information som skulle ha offentliggjorts gör det dock oftast svårt att dra några slutsatser om dess potentiella effekt på priset på det berörda finansiella instrumentet (se Lafonta p. 35 och 37 samt AMF p. 41; se även Sandra Broneus m.fl., s. 56 f.).

Det kan konstateras att informationen i BB mejl var mycket kortfattad. Mejlet förmedlade dock något till DD och i förlängningen Carnegie, nämligen att AA var insider och därför inte kunde sälja sina aktier i Starbreeze minuten senare. Budskapet framstod alltså som brådskande men det framkom inget om de bakomliggande förhållandena, dvs. varför AA var ”loggad i bolagets insynsregister” och därför inte kunde sälja sina aktier längre.

I målet har framkommit att det fanns flera insiderförteckningar i Starbreeze vid aktuell tidpunkt. Det har inte gjorts gällande att information om någon av dessa förteckningar har lämnats, eller skulle ha lämnats, till Carnegie. Det insynsregister som avsågs i mejlet upprättades av JJ på Starbreeze den 15 november 2018 kl. 13.35 och fick rubriken ”Byte av CFO”. BB har berättat att styrelseordföranden i Starbreeze hade ätit lunch med EE och därefter informerat henne om att EE hade sagt upp sig samt att styrelseordföranden ansåg att ”AA blev insider för att bolaget stod utan CFO” och ”loggen upprättades” därefter. Hon har vidare uppgett att AA själv gjorde bedömningen att han inte kunde sälja sina aktier i Starbreeze längre och att det var därför som hon skickade mejlet till DD. Hon har slutligen angett att AA inte ville sälja sina aktier i Starbreeze utan ville behålla dem så länge det gick samt att han kontrollerade att han inte var registrerad i någon insiderförteckning på morgonen den 15 november 2018 innan han gav uppdraget till Carnegie att sälja hela aktieinnehavet.

I sitt förhör fick **BB** inte några frågor om varför mejlet kom att få den aktuella utformningen och hur kontakterna med **AA** gick till med anledning av CFO-frågan och upprättandet av insiderförteckningen. Det är utrett att **AA** inte var på kontoret under dagarna omkring den 15 november 2018. Inte heller fick **BB** några frågor om hon eller någon annan på Starbreeze besvarade **DD** s meddelanden som han skickade samma dag och dagarna därefter – efter det att hennes mejl hade skickats – och vad som i så fall kommunicerades. Den skriftliga bevisningen som har åberopats visar att **DD** per mejl återkopplade till samtliga som hade fått **BB** mejl vad som hände på Carnegie och också direkt ställde en fråga om hur länge loggen skulle gälla. Bevisningen ger intrycket att det var tyst från **AA** s, Varvtres och Starbreezes sida visavi Carnegie efter det att **BB** mejl hade skickats. Till ovanstående kommer att varken **JJ** , **DD** , **AA** , **II** (kopiemottagare av mejlet) eller styrelseordföranden i Starbreeze har hörts i målet om mejlets tillkomst eller de bakomliggande förhållandena.

I likhet med tingsrätten finner hovrätten inte anledning att ifrågasätta det som **FF** **GG** och **HH** har berättat om vad som hände på Carnegie efter att mejlet hade skickats till **DD** . Inte heller ifrågasätter hovrätten deras redogörelser för tiden därefter och fram till den 19 november 2018 då överbelåningen var reglerad genom den dagens försäljning av aktierna i Starbreeze.

Carnegie har gjort gällande att det var fel av Starbreeze att upprätta insiderförteckningen till följd av det kommande bytet av CFO eftersom sådan information typiskt sett inte utgör insiderinformation. Finansinspektionen har mot detta påstående inte pekat på några börsrättsliga bestämmelser eller praxis som anger vilka omständigheter som ska föranleda att en insiderförteckning behöver upprättas och den bakomliggande informationen, om den inte måste hemlighållas, ska göras offentlig, antingen i dess helhet så snart som möjligt eller stegvis, eller om den ska skjutas upp till en senare tidpunkt.

Syftet med en insiderförteckning är att det ska finnas en förteckning över de personer som har tillgång till insiderinformation i ett bolag. Förteckningen kan därför i sig indikera att insiderinformation finns men den har enbart en upplysande karaktär och ges således ingen rättslig verkan i sig. Beslutet att ta upp en person i förteckningen kan vara fel av ett eller annat skäl (se prop. 2004/05:142 s. 91). Insiderinformation ska vidare skiljas från sådan information som bolaget också har en skyldighet att offentliggöra men som alltså inte utgör insiderinformation. I litteraturen har bl.a. sådan information som avser förslag till och faktiska förändringar i ett bolags styrelse, ledning och revisorer lyfts fram som sådana uppgifter. Offentliggörandet av sådan information ska göras på samma sätt som vid insiderinformation (se Sandra Broneus m.fl., s.158 f. och s. 236). För hovrätten är det därmed inte klarlagt att uppgifter om ett kommande byte av CFO i Starbreeze i sig har utgjort insiderinformation.

Det kan konstateras att insynsregistret upprättades den 15 november 2018 kl. 13.35, men det kommande bytet av CFO var känt för vissa inom Starbreeze tidigare samma morgon. AA hade kl. 09.36 fått ett mejl från EE om att han avsåg att säga upp sig inom en månad och att CC visste om detta. AA nämnde inte något om det – eller betydelsen för hans del – i det telefonsamtal som ägde rum en stund senare, kl. 10.09, mellan honom, BB och DD när han gav Carnegie i uppdrag att sälja hela hans aktieinnehav. I avsaknad av närmare uppgifter från de inblandade går det inte att dra några slutsatser om varför mejlet med information om att AA var förhindrad att sälja aktierna kom att skickas av BB endast timmar senare och såvitt framkommit utan att någon ytterligare information lämnades i denna fråga från AA, eller någon annan, till Carnegie.

Mot bakgrund av det anförda anser hovrätten att omständigheterna kring BB mejl framstår som oklara. Mejl gav inte underlag för mottagaren att förstå vad som låg bakom att AA ansågs vara insider och var förhindrad att sälja. Det var alltså ofullständigt och medförde inte att mottagaren borde inse att informationen i sig skulle kunna ha en effekt på prisbildningen på aktierna. Detta särskilt som det skickades till Carnegie bara timmarna efter att AA hade gett Carnegie i uppdrag att genomföra försäljningen. Innehållet i mejlet kan närmast

kategoriseras som ”diffus eller allmän information” och utesluter att informationen ska anses vara av specifik natur (se AMF p. 38).

Finansinspektionen har fört fram att uppgiften om att AA ”kan inte sälja” var sådan att Carnegie genom den upplysningen skulle förstå att informationen i sig skulle ha betydelse för andra potentiella investerare vid deras investeringsbeslut om den hade offentliggjorts – att den s.a.s. skulle ange att ”det kommer mer” negativ information om Starbreeze. Det är visserligen troligt att det hos Starbreeze funnits ett embryo till sådan börspåverkande information om t.ex. bolagets kassaflöde och de sviktande försäljningssiffrorna för det nyligen lanserade dataspelet i förhållande till kvartalsrapporten den 6 november 2018, men det är inte visat att dessa förhållanden borde ha offentliggjorts såsom insiderinformation redan den 13 november 2018, efter att sms och mejl hade utväxlats internt inom Starbreeze, eller specifikt den 15 november 2018 kl. 13.32, och alltså inte – som det kom att bli – först den 23 november 2018 genom ett pressmeddelande.

Det är således inte tydligt för hovrätten att innehållet i BB s mejl har utgjort insiderinformation. Det har inte varit frågan om en sådan situation som tar sikte på omständigheter som vanligtvis kan anses vara kurspåverkande, t.ex. information som normalt lämnas om verksamheten i årsredovisningar, delårsrapporter, årsbokslut eller i annan form, eller annan typ av marknadsinformation eller händelser, t.ex. åtgärder som vidtas och som är ägnade att leda till ett offentligt erbjudande till en vidare krets om förvärv av aktier i bolaget (jfr den uppräknade av typsituationer som fanns i den gamla insiderlagen [1990:1342], se prop. 2004/05:142 s. 92). Till detta kommer att omständigheterna kring framtagandet av insiderförteckningen samt mejlet och syftet med att skicka det till Carnegie framstår som oklara.

Slutsatsen blir att det inte är styrkt att BB mejl, ensamt eller tillsammans med annan information som funnits hos Starbreeze sedan den 13 november 2018, har varit av sådan specifik natur att det utgör insiderinformation i den mening som avses i artikel 7 i marknadsmissbruksförordningen. Finansinspektionens talan om en sanktionsavgift mot Carnegie ska därför ogillas.

Till följd av detta ställningstagande finns det inte anledning för hovrätten att gå in på de övriga sakfrågorna i målet. Tingsrättens dom ska ändras på sätt som framgår av domslutet.

Sekretess

Carnegie har begärt att vissa uppgifter i ett antal handlingar även fortsättningsvis ska omfattas av sekretess såsom varande företagshemligheter enligt 36 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). De handlingar som begäran avser är tingsrättens aktbilaga 3 med undantag för vissa sidor (s. 72–80, 82–87 och 93–109) och tingsrättens aktbilaga 107. Carnegie har emellertid inte närmare utvecklat skälen för sin begäran.

Hovrätten finner inte att det föreligger skäl att förordna om sekretess. Tingsrättens förordnande om sekretess ska därför upphävas.

Rättegångskostnader

I frågan om rättegångskostnader ska 31 kap. 2 § rättegångsbalken tillämpas (se prop. 2016/17:22 s. 248). Eftersom Finansinspektionens talan om sanktionsavgift inte har vunnit bifall i hovrätten kan Carnegie få ersättning av staten för rättegångskostnader i båda instanserna under förutsättning att kostnaderna skäligen har varit motiverade för att tillvarata Carnegies rätt.

I tingsrätten begärde Carnegie ersättning med 3 169 263 kr samt ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för dom till dess betalning sker. Av beloppet avsåg 3 167 000 kr ombudens arbete med målet under 790 timmar och 2 263 kr avsåg utlägg. I hovrätten har Carnegie begärt ersättning med 3 654 261 kr samt ränta från dagen för hovrättens dom. Av detta belopp avser 3 653 000 kr ombudens arbete under 889 timmar och 1 261 kr avser utlägg.

Finansinspektionen har både i tingsrätten och i hovrätten överlämnat till domstolen att bedöma skäligheten av Carnegies ersättning för ombudsarvodet. Finansinspektionen

har emellertid fört fram att målet inte har varit så omfattande som kostnadsyrkandena ger uttryck för. I kostnadsräkningarna anges t.ex. inte arbetstiden för sådana åtgärder som inte är rutinmässiga. Enligt Finansinspektionen medför detta att det är svårt att bedöma ersättningsanspråkens skälighet. Finansinspektionen har i sina yttranden angett hur mycket arbetstid som den har lagts ner i respektive instans; 437 timmar samt huvudförhandlingstiden i tingsrätten och 210 timmar samt huvudförhandlingstiden i hovrätten.

Som Finansinspektionen har påpekat har Carnegie i sina kostnadsräkningar mycket summariskt angett vilket arbete som utförts från ombudens sida och inte alls hur lång tid de olika momenten har tagit. Hovrätten måste alltså uppskatta tidsåtgången för de olika momenten och vid denna bedömning finner hovrätten skäl att göra en jämförelse med den totala tidsåtgång som Finansinspektionen har angett för sitt arbete. Carnegies begärda ersättningar framstår, även med hänsyn till målets omfattning och svårighetsgrad i båda instanserna, som alltför höga. Till detta kommer att Carnegie har fört in preskriptionsfrågan först i hovrätten och förlorat i denna del.

Hovrätten anser att ombudsarvodet skäligen kan bestämmas till 2 000 000 kr (motsvarande 500 timmars arbete) i tingsrätten samt till 1 845 000 kr i hovrätten (motsvarande 450 timmars arbete). Med hänsyn till målets beskaffenhet får Carnegie anses ha haft fog för att anlita särskilt kvalificerade ombud och hovrätten har därmed inget att anmärka på skäligheten när det gäller de angivna timkostnaderna (ca 4 000 kr i tingsrätten och ca 4 100 kr i hovrätten). Inte heller ifrågasätter hovrätten de yrkade ersättningarna för utlägg.

Det ovan anförda innebär att staten ska betala 2 000 000 kr + 2 263 kr för utlägg, dvs. totalt 2 002 263 kr för Carnegies rättegångskostnader i tingsrätten och 1 845 000 kr + 1 261 kr för utlägg, dvs. totalt 1 846 261 kr för rättegångskostnaderna i hovrätten samt ränta på beloppen på sätt som framgår av domslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B
Överklagande senast 2023-01-19

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Angelica Jonsson och Carina Sjögren, referent,
samt lagmannen Caroline Hindmarsh.